

Szilváy Márton: VADREGÉNYES ERDŐ VERSBEN

Ott állok az erdő közepén, és félek mi lesz velem-

Futok erre arra, de se hol nem látom a ki utat –

De csoda történt velem, az erdő megváltozik.

Kék az ég most láttam a ki utat arra futok –

Mesél az erdő nekem hogy. Volt egy kis patak, abban meg láttam magamat-

Az én vagyok? de nem ez más valaki az- ő egy lány volt. a patakban akit én láttam .

Én aztán haza mentem, és írtam egy naplót –

Arról milyen lány volt ő .

Ez csak álom volt az egész.... VÉGE

